І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюз: 435-8740 Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 159. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-го ВЕРЕСНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 1, 1967 No. 159. VOL. LXXIV.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 31-го серпня 1967 р.

В АМЕРИЦІ

СЕНАТСЬКА ПРАВНИЧА КОМІСІЯ нараджується, чи скасувати Контрольну Раду Підривної Активности. Сенатор демократ із Висконсин Вілліям Проксмаєр вніс законопроєкт, щоб скасувати цю Раду, бо вона не має що робити тепер, коли Найвищий Суд ЗДА вирішив, що примус реєструватися комуністам як агенти чужої держави порушує П'яту Поправку до Конституції, яка не дозволяє на те, щоб людина сама себе оскаржувала своїм зізнанням. Контрольна Рада Підривної Активности мала вимагати реєстрації комуністів. Коли обов'язок реєстрації анульовано, то відпадає найголовніше завдання Контрольної Ради — розуміє сенатор Проксмаєр.

ПРОВІДНИК РЕСПУБЛІКАНЦІВ В ПАЛАТІ Репрезентантів конгресмен Джеральд Р. Форд з Мишигену заявив на пресовій конференції, що прзидент Джансон не поборює злочинців, бо він не виступив гостро проти таких муринських молодих провідників, як Г. Реп Бравн і Стоклі Кармайкел, які явно закликають муринське населення до расових заворушень. Але заступник головного прокуратора Воррен Крістофер відповів на це, що республіканці мають „химерні поняття" про те, що злочини можна поборювати партійними словними сплетнями в пресових заявах. Коли ж треба схвалювати потрібний законопроєкт про поборювання злочинців, тоді немає республіканців.

АРМІЯ ПРОТИ ТОГО, ЩОБ ПРОВІДНИКА нацистів Джорджа Лінкольна Роквелла поховали на військовому цвинтарі, бо нацисти явилися в нацистських одностроях і зі свастикою та з іншими нацистськими відзнаками. Вже з цвинтаря катафальк завернули до похоронного заведення в Арлінгтоні. Армія дозволила була на похорон на військовому цвинтарі під умовою, що на цвинтарі не буде жадних демонстрацій. Наслідник Роквелла заявив, що не може дозволити на те, щоб тіло небіжчика похоронили проти бажань самого вбитого. Молоді нацисти в однострою кричали „Гайль Гітлер!" Партійний провід нацистів вирішив спалити тіло свого провідника, що вже і зробили, а тепер стараються щоб урну з попелом примістити на ветеранському цвинтарі.

ЛІКАРІ ЗВЕРТАЮТЬ УВАГУ НА ТЕ, що саме тепер почався головний сезон так званої сінної горячки, яка не має нічого спільного зі сіном, але на яку нездужають щороку коло 10 мільйонів американців. Особи, вразливі на пилок, головним чином із рослини, що по-англійськи називається „регвід", почивають чхати, їхні очі сверблять і сльозяться, а з носа їм тече. Д-р М. Данилюк писав про це в „Свободі" з 22-го серпня ц.р. (ч. 151). Цьогорічне мокре літо сприяє недузі сінної горячки. Покищо немає ліку проти цієї недуги. Лікарі в тяжких випадках дають впорскнення, щоб злагіднити цю докучливу недугу. Загальні поради: не виходити поза місто, перебувати в холодній кімнаті, зачиняти вікна, не зворушуватися.

ОСОБИСТІ ПРИБУТКИ В 1966-му РОЦІ становили пересічно по 2,963 дол. на кожну особу у ЗДА. Це були найвищі особисті прибутки в історії цієї країни, на 203 дол. більші, або на 7.5 відсотка більші, як в 1965-му році. Та висота пересічних особистих прибутків на голову не однакова в різних стейтах. У стейті Міссісіпі вона виносить по 1,777 дол. на особу, а в стейті Коннектикат по 3,690 дол. В Дистрикті Колумбія це значить в місті Вашингтоні, пересічний прибуток одної особи становив 3,948 дол.

У СВІТІ

НА 13-ЧЛЕННІЙ ПАНАРАБСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ „НА ВЕРШИНАХ" ПРИЯВНИМИ є в Хартумі, столиці Судану, тільки 8 голів арабських держав: королі Йорданії Гуссейн, Савді Арабії Фейсал і емір Кувайту Сабах ель-Салям, та президенти Судану, Іраку, Ливану, Ємену. Наступник престолу Гассан репрезентував Лібію, — а всі інші держави репрезентовані тільки міністрами закордонних справ. Президент „соціялістичної" Сирії не прибув буцім-то тому, що не хотів брати участи в дебатах над можливостями компромісу з Ізраїлем.

СОВЄТИ ПОШИРИЛИ В СТОЛИЦЯХ АЗІЙСЬКИХ ДЕРЖАВ свій анонімовий бюлетень, в якому виразно натякається на загрозу для азійських країн збоку комуно-китайської ядрової зброї. У тому бюлетені звертається увагу на факт, що Комуністичний Китай гарячково розбудовує свій атомовий арсенал, дармащо не має засобів використовувати її на далеку віддаль, почерез Тихий океан. Висновок — та зброя насправді загрожує найближчим сусідам Китаю та іншим азійським країнам.

ЯПОНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЕЙСАКУ САТУ ПРИБУДЕ ДО ВАШИНГТОНУ з офіційними відвідинами 14 листопада і буде отаритися в розмовах з Президентом осягнути згоду на підписання договору, в якому було б виразне зобов'язання Америки боронити Японію проти атомової загрози збоку Комуністичного Китаю. Цю справу — за газетними вістками — має Ейсаку Сато обговорювати в Токіо з головою демократичної більшости в Сенаті, сенатором Майком Менсфілдом, який 4-го вересня буде на зібранні японсько-американського Т-ва професорів.

ПРЕДСТАВНИК ІТАЛІЇ НА ЖЕНЕВСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ РОЗЗБРОЄННЯ ЗАЯВИВ, що Італія не зможе взагалі окреслити офіційно своє становище до американсько-совєтського проєкту договору проти поширення атомової зброї, поки цієї справи не розгляне у своїх дебатах італійський парлямент. Італія і Західня Німеччина далі опозиційні супроти становища Совєтів, щоб контрольну інспекцію в неатомових державах переводила Міжнародна Агенція для атомової зброї, членом якої є СССР: ті держави передбачають, що Москва використовуватиме таку інспекцію для свого шпигунства.

СИН ПРЕЗИДЕНТА ТУНІСІЇ ГАБІБ БУРГІБА МОЛ. БУВ з триденною візитою у Римі, де він підписав умову про відшкодування збоку Тунісії для 4.000 італійських громадян, що їх 75.000 акрів управної землі туніський уряд „знаціоналізував" був. Тунісія заплатить їм 30,400.-000 дол. відшкодування, але дістане на ту суму довготермінову позику від Італії. Водночас Тунізія й Італія погодилися, що в цілому Середземноморському обширі, отже й включно з Єгиптом і Ізраїлем, має панувати „мир і лад".

МІНІСТЕР ВІЙСЬКОВИХ СПРАВ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ, Д-Р ГЕРГАРД ШРЕДЕР, УПАВ у своєму домі так нещасливо, що поважно поранився. Тому, що з Гамбургу прилетів до містечка Спліт, де лежить у шпиталі Шредер, професор неврології Рудольф Янзен, то преса припускає, що міністер Шредер дістав потрясення мізку. Гергард Шредер був в уряді Людвіга Ергарда міністром закордонних справ.

Сенат затвердив номінацію Маршалла на суддю Найвищого Суду ЗДА

Вашингтон. — 30-го серпня Сенат більшістю 69-ох до 11-ох голосів затвердив номінацію першого негра Торгуда Маршалла на суддю Найвищого Суду ЗДА. Затвердження сталося після шестигодинної дискусії, в якій і противники і прихильники нового судді Найвищого Суду твердили, що вони не керуються тим, що Маршалл негритянського походження. Але в дійсності аж 10 голосів, які були проти номінації, були голосами сенаторів із південних стейтів, де біле населення протестувало й протестує проти скасування расової сеґреґації. За номінацію голосували 37 демократів і 32 республіканці; проти номінації були 10 демократів і один республіканець. Маршалл займав досі високі становища. Тепер він є представником державних інтересів у суді, що рівняється постові заступника головного прокуратора, називається головним солиситором. Довідавшися про затвердження номінації, Маршалл склав заяву, яку опублікував головний прокуратор, такого змісту: „Мене дуже вшанувало цією номінацією і її затвердженням. Дозвольте мені при цій нагоді запевнити вас про мою глибоку віру в цю країну і в її народ та скласти приречення, що я завжди матиму на оці мої обов'язки у відношенні до Конституції і до змагання до рівної справедливости згідно з законами". Маршалл має 59 років. Він є „правничим активістом" і збільшить число лібералів у Найвищому Суді ЗДА.

Американські обсерватори — свідками передвиборчої кампанії у Південному В'єтнамі

Сайгон. — 22 видатні американські діячі, які прибули до Сайгону, запрошені південно-в'єтнамським урядом і вибрані президентом Джансоном обсерватори президентських виборів, що відбудуться у тій країні 3 вересня ц. р., поділились на 5 груп, які виїдуть в містечка й села придивитись таємничій передвиборчій ситуації. У тій делегації обсерваторів беруть участь три губернатори, три сенатори, два посадники американських міст, як також видатні духовники, діячі робітничого руху, ветерани і американські бізнесмени. Вітаючи ту делегацію американський амбасадор у Південному В'єтнамі Елсворт Бункер підкреслив рідко зустрічний і гідний найбільшого признання факт, що Південний В'єтнам старається обрати свого законного президента та свій перший конституційний демократичний парлямент під час жорстокої війни та терористичної акції комуністичного підпілля. Власне на воєнному й підпільно-революційному фронті посилилась ворожа активність, скерована виразно на стероризування цивільного населення, щоб воно зобіжотувало вибори. Заразом за кордонами міста Сайгону комуністичне військо зуміло зробити засідку на курінь американської піхоти, що вийшов був на розвідку. Згинуло 8 американців і 34 були ранені, а та сутичка перетворилась у велику битву, яка тривала 10 годин.

Уряд ЗДА дарує площу під будову зразкового міста

Вашингтон. — Президент Джансон повідомив, що Уряд дарує площу під будову так званого зразкового міста, яке мають збудувати приватні фірми в столиці цієї країни, у Вашингтоні. Уряд відступає 335-акрову площу фірмі Роберт Гледстон Асошієйтс, яка плянує 1,500 мешканевих одиниць із малим комірним, 2,200 мешкань із середнім і 800 із високим, для родин із більшими прибутками. Ця нова міщева громада має мати свою школу, крамниці, відпочинкові можливості та навіть деяку легку промисловість. Президент Джансон наименував окрему комісію, яка має розглянути державні площі в цілій країні та ствердити, які з них можна б призначити під будову нових мешкань. До цієї Комісії належать: секретар оборони Роберт МекНамара, секретар міських і мешканевих справ Роберт С. Вівер і голова Адміністрації Головної Служби Лосон Б. Кнотт. Уряд має подарувати під будову нових „зразкових" міст свої площі, що приспішить будову мешканевих одиниць та злагідить мешканеву кризу у великих містах.

Єгипет і Йорданія схильні піти на компроміс з Ізраїлем

Король Йорданії Гуссейн віддає військовий привіт почесній чоті після свого приїзду до Хартуму в Судані на пан - арабську конференцію „на вершинах".

Хартум, Судан. — На панарабській конференції „на вершинах", яка розпочалась в середу 30 серпня ц. р., єгипетський президент Гамаль Абдель Нассер і йорданський король Гуссейн виголосили промови, в яких стверджували препоганy мілітарну й економічну ситуацію їхніх країн, не здібних вести самостійно дальшої війни проти Ізраїлю. Нассер мав заявити на тайному засіданні зібраних на тій конференції голів арабських держав, що Єгипет готов продовжувати війну тільки тоді, коли всі інші арабські держави погодяться доставити для тієї війни найменше половину власних збройних сил. Він мав закликати до „реалістичної" оцінки ситуації і натякати на готовість Єгипту та Йорданії піти на компроміс з Ізраїлем. За газетними коментарями — той компроміс мав би охоплювати звільнення Ізраїлем всіх зайнятих ним арабських земель, згоду Єгипту на свобідну плавбу ізраїльських кораблів по затоці Акаби та ізраїльського вантажу на чужих кораблях по Суезькому каналі й посереднє визнання Ізраїлю та посереднє заявлення арабськими країнами мирних інтенцій супроти Ізраїлю. Однак ті самі газетні коментатори стверджують, що Ізраїль за всею вірогідністю на такий компроміс не погодиться, вимагаючи для себе щонайменше йорданської частини Єрусалиму та безпосереднього визнання Ізраїлю арабськими державами. Автором компромісової формули був югославський президент Тіто. Югославський міністер закордонних справ Марко Нікезін прибув до Вашингтону в той сам день, як у Хартумі почали нараджуватись арабські лідери. Президент Джансон негайно прийняв його. Нікезін привіз листа від Тіта до Президента, як відповідь на листа Джансона, що той вислав Тітові напередодні його недавньої подорожі до Єгипту, Сирії й Іраку.

Британія закликає Комуністичний Китай відновити нормальні дипломатичні взаємини

Лондон. — Британський міністер закордонних справ Джордж Бравн звернувся листом безпосередньо до комуно - китайського міністра закордонних справ Чена І з закликом, щоб відновити між тими двома державами нормальні дипломатичні взаємини, які страшенне погіршились і дійшли до стану, коли погрожує повне зірвання їх, відколи в Китаї і в Гонг Конгу почалась антибритійська нагінка. 22-го серпня ц. р. китайські комуністи спалили будинок британської амбасади й побили британського шарже д'афер Доналда Гопсона. В середу 30 серпня китайські комуністи допустились нового злочину супроти названого найвищого в Китаї британського дипломата. Китайські комуністичні демонстранти перед будинком, в якому замешкали він та інші британці, що жили були у спаленому будинку британської амбасади, домагалися ультимативно, щоб він явився і вислухав їх. Коли він в оточенні кількох інших британських дипломатів, вийшов перед дім — один із демонстрантів підскочив та вхопив його за волосся і зігнув його головний вділ, що за китайським обичаєм означає „визнання своєї вини". Приявні поліцисти прийшли Гопсонові на рятунок, але той інцидент знову загострив китайсько-британські взаємини. Насправді дипломатичні представництва Китаю в Лондоні й Британії у Пейпінгу втратили всі можливості нормального діяння.

Пропонують створити Український Католицький Екзархат в Арґентіні

Буенос Айрес. — (М. Д.) Як уже коротко повідомлялось, на відбутім Соборі арґентинських єпископів, який відбувся в минулому місяці під особистим проводом примаса кардинала Др. Каджано, — спархіяльний єпископ провінції Сан Хуан Монсіньйор Ідельфонсо Сансієрра виголосив обширне звідомлення про українців в Арґентині та запропонував створити Український Католицький Екзархат в Буенос Айресі. З цієї нагоди вся столична преса подала обширні коментарі про український спільноту в Арґентині, підкреслюючи, що вона начислює понад 150,000 поселенців, з яких майже 100.000 є католиками, які мають свої церкви та парохії не тільки в самій столиці, а також великими громадами в провінціях місіонес, Чако та Мендоза. В Буенос Айресі викінчується українська - католицька катедра, яка є під відданням Кир Андрея Сапеляка, а окремо існує також Провінція Отців Василіян, яка має під своїм управлінням не тільки кількадесять парохій, а також школи та кілька осередків Сестер Василіянок. При катедрі існує також Відділ Українського Католицького Університету, що його зорганізував проф. д-р Б. Галайчук, який є професором столичного католицького університету. Все це підтверджує, що українська спільнота в Арґентині цілком заслуговує на те, щоб мати свій Екзархат, і тепер Ватикан має винести в цій справі остаточне рішення.

О. С. Процюк взяла участь у КМЖС в Лондоні

Лондон. — XXI Конгрес що відбувся у серпні 1967 р. у Лондоні, згромадив представників 36 народів Европи, Азії, Африки та Півд. Америки. Пані Олена С. Процюк репрезентувала Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій та як делегатка запрошеної світової організації брала активну участь у нарадах Конгресу. Праці Конгресу зосереджувалися на проблемах зрівняння жінок з чоловіками в освітній, господарській, соціяльній та політичній ділянках. Зокрема багато часу Конгрес присвятив ролі жінки у країнах з плановим господарством. Під час побуту у Лондоні, пані О. С. Процюк була гостем Організації Українських Жінок у Великій Британії, відвідала Союз Українців В. Б. у Лондоні та відділ у Нотінгем, а також нашу молодь і громадянство що численно зібралися на літніх таборах СУМ В. Б. на „Тарасівці" біля Лондону.

УКРАЇНЦІ В АРҐЕНТИНІ

У столиці країни, в Буенос Айресі, відбулася сесія Головної Ради Українськоі Центральної Репрезентації, на якій обговорено питання: українське радіомовлення, яке фінансує Союз Українських Купців, Промисловців і Професіоналів; святкування 70-річчя української еміграції в Арґентині та видання монографії.

Щодо 50-ліття Української Революції і 25-ліття УПА, сесія вирішила створити два комітети святкування.

В Шикаґо відбувається 21-ий З'їзд Українських Баптистів

Шикаґо. (ОРГ) — Тут в Українській Баптистській Церкві в днях від 31-го серпня до 4-го вересня відбуватиметься 21-ій З'їзд Об'єднання Українських Євангельсько - Баптистських Церков у ЗДА, найбільшої української євангельської деномінації на північно - американському континенті. Хоч Об'єднання це за своєю органічною структурою репрезентує тільки українські баптистські церкви в самих ЗДА, то у з'їзді беруть участь і українські баптисти Канади та представники інших євангельських об'єднань у ЗДА та в Канаді. Український Народний Союз отримав спеціяльне запрошення, підписане генеральним секретарем Об'єднання, пастором Ол. Гарбузюком, вислати й своє представника на цей з'їзд. Головний Радний УНС, п Степан Гаврищ, візьме участь у З'їзді і буде промовляти на одній із його сесій.

ОУЄБЦ у ЗДА відоме для читачів „Свободи" із своїх виступів на міжнародних конгресах проти переслідувань усіх церков у Совєтському Союзі й цього року, як інформують, з'їзд винесе спільні резолюції, засуджуючи гонення за віру в СССР взагалі, а в Україні зокрема. З'їзд відзначить також 115-тиліття початків баптистського руху в Україні, беручи за підставу свідчення академіка Федора Щербини про хрищення Івана Онищенка, в селі Основі, на Херсонщині, восени 1852 р.

Діяльність ОУЄБЦ сягає далеко поза межі ЗДА — воно провадить Український Інститут в Арґентині, має своїх місіонарів у Південній Америці, Західній Европі, в Австралії та в інших країнах, а через своє радіомовлення „Голос Євангелії в Україну", двічі щотижня досягає мільйони слухачів в Україні.

З-ій Високошкільний З'їзд „Зарева" відбувся у Лігайтоні

Лігайтон, Па. — 26 і 27 серпня ц.р. відбувся тут на Оселі ім. О. Ольжина 3-ій з черги Високошкільний З'їзд „Зарева", який проходив під загальним гаслом „Україна сьогодні". В програму З'їзду входили доповіді що їх виголосили: о. Любомир Гузар „Церква в Україні і ми", проф. Всеволод Голубничий „Економічні взаємини України з Росією та іншими республіками" („До питання про колоніялізм") і д-р О. Яцура „Українська література після шестидесятників". Відкрив ці Високошкільні Дні молитвою о. Л. Гузар, а формальне відкриття перевів перший заступник голови Крайового проводу „Зарева" в ЗДА, Михайло Герець. У тих Високошкільних Днях, якими проводила член Крайового Проводу Оксана Бакум, взяло участь 48 учасників. Перший день закінчено спільною забавою учасників і приявних гостей. В неділю перед обідом учасники були приявні на Богослужбі, що її відслужив в місцевій каплиці о. Бариляк. Того самого дня, під головуванням Павла Дорожинського відбулося засідання Центрального Проводу „Зарева", як також конференція для всіх приявних членів тієї організації, на якім обговорено докладну програму загального світового конгресу „Зарева", що має відбутися в днях 12 і 13 листопада ц.р. в Ню Йорку.

ДРУКАРСЬКА ПОМИЛКА

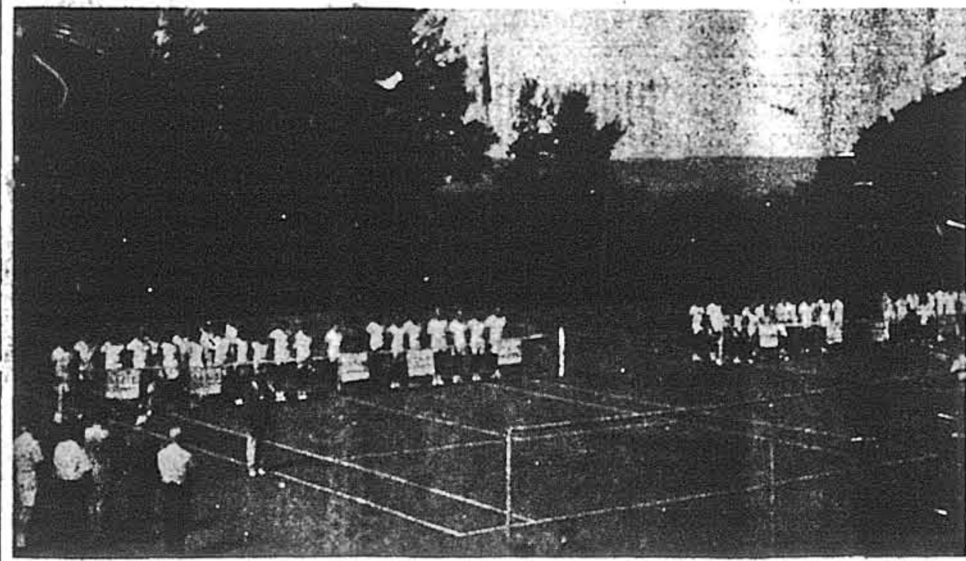
У „Свободі" з 30-го серпня під повідомленням про „Лист Підгорного" в заголовку трапилася друкарська помилка. Має бути: Містерія з „Листом Підгорного" на Експо-67

ПІД ЗНАКОМ СПОРТУ І МИСТЕЦТВА „СОЮЗІВКА" ПЕРЕВЕДЕ ТРИДЕННИЙ „ВЕЛИКИЙ ВІКЕНД" 2 - 4 ВЕРЕСНЯ 1967 Р.

В суботу, 2-го вересня, вже в ранніх годинах почнуться на Союзівці тенісові першості Української Спортової Централі Америки і Канади. Ці змагання за першість українських тенісистів Америки і Канади триватимуть повних три дні, зате плавацькі першості Централі відбудуться в двох днях, в суботу і неділю, 2-го і 3-го вересня. Переводить ці першості Карпатський Лещетарський Клюб з Ню Йорку на доручення УСЦАК, а кермуватимуть ними інж. Богдан Рак — тенісовими і інж. Ярослав Рубель — плавацькими.

Святочне відкриття цьогорічних тінісових і плавацьких змагань відбудеться в суботу перед полуднем на тенісових кортах „Союзівки" з участю всіх змагунів, проводу змагань та представників УСЦАК, УНСоюзу і Союзівки. Офіційно відкриє їх голова УСЦАК д-р Михайло Снігурович, а після нього привітає учасників та гостей від УНСоюзу заступниця головного предсідника Марія Душник, сама учасниця всіх олімпійських дотеперішніх тенісових першостей. Після церемонії відкриття цих „малих олімпійських ігрищ" українців Америки і Канади підуть вже повною парою розгри тенісистів. УНСоюз подбав у цьому році вже наперед про криті корти, на яких будуть проведені тенісові змагання у випадку дощової погоди.

Учасники тенісових і плавацьких змагань, та гості Союзівки матимуть в цих трьох днях великого „вікенду" також мистецьку насолоду: в суботу вечером на ревії „Союзівка сміється" виступлять відомі майстри сцени ЕКО, Ікер і Микола Понеділок, а в неділю відбудеться концерт піяніста Ірини Жука і співака соліста Василя Мельничина. Усі три вечори в п'ятницю, суботу і неділю, Союзівка влаштовує забави при звуках оркестри „Амор".

Сцена із святочного відкриття минулорічних тенісових і плавацьких першостей УСЦАК на Союзівці. До учасників промовляє керівник змагань інж. Богдан Рак.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Змова в Єгипті

Газети принесли вістку, що в Єгипті викрито змову військовиків проти президента Гамаля Абделя Нассера. Тепер там іде масова „чистка" й арештування в старшинському корпусі.

Нічого дивуватись цій вістці. Радше можна дивуватись, що Нассер так довго тримається при владі. Він прийшов до неї після державного перевороту, що його перевів гурт старшин 23 липня 1952 р. проти короля Фарука, який зберігав був февдальну анахронічну систему, толерував корупцію адміністраційного апарату й обурював населення своєю і своїх протеґованих розтратністю. Але Нассер, замість присвятитись соціяльно - економічному й культурному піднесенню країни, почав вести політику по лінії персональних амбітних плянів — стати диктатором панарабського світу. Внаслідок цього Єгипет заходив у конфлікти з Йорданією, Ливаном, Саваі Арабією, Лібією, Тунісією і Марокко, які ставились настороженo супроти „соціялізму" Нассера і щораз тіснішого його пов'язання з Москвою. Правда, чимало завинили в тому й ЗДА, які своєю несподіваною відмовою фінансово і технічно допомогти в будові Асванської греблі штовхнули Нассера в обійми Москви. За масові достави різнородної зброї Нассер насправді заставив Москві всю продукцію єгипетської бавовни. Демагогічним коником, на якому їздив Нассер в арабському світі, була його безперервна пропаґанда, в якій обіцяв він „скинути Ізраїль в Середземне море". Після воєнної катастрофи в 5-денному „бліцкріґу" Ізраїлю з початком червня цього року Нассер — після короткої комедії „резиґнації" — всю вину скинув на старшинський корпус своєї 100-тисячної армії, зосередженої на Синайському півострові, і почав масово репресувати старшин. Це, очевидно, й породило змову проти нього.

Можливо, що Нассер переборе теперішню кризу, але стабільність влади залежатиме від того, чи він усвідомить свої помилки, які довели Єгипет до ізоляції від вільного світу та відстрашили від нього закордонний капітал. Можна сумніватись, що Нассер виречеться свого єменського сателіта і припинить свою ворожнечу проти всіх „реакційних" арабських країн. За свою короткозорість, надмірні амбіції і брак почуття реалізму поплатилися своєю владою і зникли з політичного овиду його приятелі — „соціялістичні" диктатори Ґани Кваме Нкрумах, Альжиру Ахмед Бен Белла й Індонезії Сукарно. Якщо Нассер не зрозуміє лекції, яку подають їхня доля і ця старшинська змова проти нього, то він також зазнає долі всіх засліплених диктаторів.

Шкільний рік в УССР

У той час, як наші скромні, але з надзвичайно великими і шляхетними завданнями школи українознавства та рідні школи в багатьох вільних країнах світу готуються до початку навчального року, — в Україні мільйони учнів уже сідають за парти. Там шкільний рік розпочинається 1-го вересня.

Протягом літа київська преса майже не згадувала про справи шкільництва. З одної у піднесено - галасливому тоні написаної статті можна було довідатись, що школярі України одержать цього року 800 нових шкільних будинків. У другій статті, вже без згадки про 50-річчя „жовтневої революції", було сказано, що з тих 800 нових шкільних будинків 600 будуються не державним коштом, а коштом самих колгоспників...

За декілька днів перед початком шкільного року, в „Радянській Україні" з 24 серпня була опублікована передова п. н. „Школа і життя". У ній ні слова про підручники та мову підручників. Це принципової ваги питання „українська" преса в УССР соромливо замовчує. У тій передовій читаємо, що „в Закарпатській, Чернігівській, Сумській, Івано - Франківській областях спостерігається помітне відставання" в будівництві шкіл. На практиці це означатиме, що „до 50-річчя Жовтня" учні підуть у старі шкільні будинки і будуть там, як оселедці в бочці, адже з цього року всі семирічки мають відкрити 8-му і 9-ту кляси: ще одна реформа в напрямку загальної середньої освіти. Але, сказано в згаданій передовій, „мало відкрити". Виявляється, що в низці областей України такі нові кляси при сільських семирічках відкрили, але... у них немає учнів! „Радянська Україна" закликає: „Треба провести велику роз'яснювальну роботу серед учнів та їх батьків. На жаль, дані свідчать, що... подекуди поставились формально до набору учнів"...

Українська молодь рветься до науки, до вищої школи, але її знеохочує безперспективність: влада плянує так, щоб юнаки й дівчата після закінчення середньої освіти йшли працювати в колгоспи й фабрики, а не до вищих шкіл. Тракторист чи доярка з середньою освітою — „зразок совєтського виховання і свідомости". Однак такий зразок не задовольняє молоді.

Совєтські „сейлсмени" і Канада

Цього року Канада відзначає сторіччя своєї державности. Як на державу, це ще дуже молодий вік. Кількість населення цієї країни, однак, явно не відповідає величині території, де люди можуть жити і працювати. Канадійська промисловість від „коки-коли" аж до авт поступається сусідній американській промисловості. В політичній, а радше культурно - етнічній площині в Канаді назріває проблема поділу країни на англійську і французьку. Та молода держава виявляє високу інтеліґенцію, творячи з свого населення мозаїку рас і культур, а не безбарвну мішанину. Тому й українці та інші великі й малі етнічні групи мають місце під сонцем Канади. Французькомовна провінція Квебек ніяк не може „відділитись" від Канади, бо вся канадійська економіка дедалі більше узалежнюється від Америки.

Але в зовнішній політиці Канада, до уряду якої входять декілька українців, а на прем'єра кандидує активний і діловий Михайло Стар, — цілком незалежна і самостійна. Її погляди не в усьому збігаються з поглядами Вашинґтону і Лондону. Канаді вигідно торгувати пшеницею з відсталим економічно СССР — і вона торгує, як і іншими товарами, яких напевно не варто було б комуністам продавати. Канада не бажає посилати своїх вояків на протикомуністичний фронт у В'єтнамі — і ніхто її не може і не збирається примушувати. Канада забажала укласти консулярний договір з СССР — і на це вона має право...

Кожному відомо, що в СССР усіх людей, які народились або ж походять із совєтської території, і навіть території колишньої російської імперії, вважається „совєтськими ґражданамі". Особа родом із Наддніпрянщини, Галичини, Буковини і т. д. може мати п'ять громадянств і десять закордонних пашпортів, але вона за „законом" СССР аж до смерти залишається „совєтським ґражданіном"

У липні ц. р., як згадано, Канада підписала з СССР договір: совєтський консулят буде відкритий у Монтреалі, канадійський — у Ленінґраді або в Києві. Тижневик „Наша Мета" з 5 серпня підкреслює: „Між поодинокими точками згаданої умови сказано, що відвідувачам із Канади чи СССР, які матимуть пашпорти і візу, не буде заборонено виїхати з території країни, яку вони відвідують, хібащо їх громадянство буде інакше інтерпретоване обидвома урядами, тобто урядом Канади і СССР, або коли відвідувач буде уважатись громадянином держави, яку він відвідує".

Таку „клявзулю" Москва нав'язала Канаді недаремно...

Квебекський прем'єр Деніель Джансон заявив 15 серпня офіційному представникові Кремлю Д. Полянському, з нагоди „Дня СССР", що для нього совєтська конституція — це взірець, що вона надала багато прав Україні та Білорусі і т. д... Вінніпезький тижневик „Український Голос" з 23 серпня, повідомляючи про заяву квебекського прем'єра, мовляв, Квебек за таку конституційну зміну, яка визнала б Квебекську провінцію, як „батьківщину французько-канадійської нації", коментує: „Видно, що квебекський прем'єр, покликаючись як на взірець „суверенности" на Україну і Білорусь, став жертвою московсько - большевицького „очковтирательства" (окозамилювання), і зовсім непоінформований, який стан панує в Совєтському Союзі, зокрема, в якому положенні знаходяться поневолені Москвою нації, які назовні, і то під великою контролею Москви там, де цього Москві потрібно, виступають як ніби самостійні республіки".

На таку заяву, недостойну вільної Канади, негайно зареаґував Комітет Українців Канади, на чолі з о. д-ром Василем Кушніром — телеграмою і листом. Ось з тієї телеграми з 16 серпня: „У вільному світі кожний знає, що совєтські республіки Україна і Білорусь, подібно як усі інші так звані республіки Совєтського Союзу, позбавлені зі сторони Москви всякого становища незалежности, і їх делеґації в Об'єднаних Націях є лише знаряддям, що служать совєтсько - російському імперіялізмові так внутрі СССР, як також поза його границями".

Україну з її тисячолітньою християнською культурою вже порівнювано з Техасом, а тепер порівнюється з Квебеком. Заява КУК була гідною та рішучою за винятком такого її твердження: „За конституцією, кожна совєтська республіка має право обмінятись дипломатичними представниками з будь - якою країною світу. Але будьмо певні, що Українську Совєтську Республіку ніколи не репрезентуватиме тут в Канаді її незалежна дипломатична місія". Бо Москва може дозволити УССР відкрити свою „дипломатичну місію" в Канаді, але та місія ніколи не буде незалежною. В кінці листа сказано, що його буде опубліковано, бо КУК не одержав вияснення на попередню телеграму.

Совєтські „сейлсмени" на зразок Полянського чи Тронька натрапляють на українців - знавців їхнього „товару". „Міністер" з УССР, як писала канадійська преса, Пьотр Тронько, не знав, куди очі дівати, коли в Монтреалі на пресконференції його запитали, чи існують в Совєтському Союзі українські школи для дітей поза УССР? „Монтреал Стар" з 21 серпня, як, сказати б, господар дому — не забажала відверто назвати заяви Тронька неправдою, але досить виразно натякнула про це мільйонам своїх читачів. „Заступник голови ради міністрів УССР Пьотр Тронько, — інформує „Монтреал Стар", — усі такі питання гостро відпаровував: „Я напевно знаю, що українські школи існують!". Такої облудної заяви не робив ще, здається, ніхто, навіть наглядач над Троньком, Дімітрій Полянський.

Надруковані у місцевій англомовній пресі під час візити Полянського - Тронька великі платні оголошення Монтреальського Відділу КУК, в яких викривалось панування в СССР російської нації над іншими націями — також зробили своє. Як приїзд Хрущова до Швеції натрапив на гостру відсіч АБН та наших шведських друзів, як прибуття Підгорного до Британії натрапило на рішучий протиудар українців та інших груп і про антимосковські виступи писали понад 200 англійських газет, — так тепер українці в Канаді, що є частиною канадійського народу і вірними дітьми української нації, гідно зустріли московсько - малоросійських „сейлсменів".

Хтось із читачів скаже: так, але це ж тільки газети, а не федеральний уряд... Правда. Але газети формують політичні думки народу. А в країнах, де владу обирає народ, це дуже й дуже важливо.

(лп)

К. Крупський

Від кучки до Тухачевського

(1)

Розстріл совєтського маршала Михайла Тухачевського в 1937 р. світова опінія прийняла як продовження „чистки", якою Сталін закріплював свою владу, однак, мало - хто у світі знав, що за тим розстрілом крилася незвичайно складна шпигунська афера, в яку були замішані високі державні чинники Совєтського Союзу, гітлерівської Німеччини та країн, заінтересованих совєтсько - німецькою політикою. Щойно по кількох роках після війни розкрилась брутальна гра найбільш жорстоких диктаторських систем.

„Сталін перевів безоглядну чистку в совєтській армії, і то напередодні війни, коли совєтська армія найбільше потребувала провідників калібру Тухачевського. Тоді він виелімінував близько 90% генералів та 80% полковників", — твердить Віктор Александров, автор книжки „Афера Тухачевського", яка появилася у Франції в 1962 році, в Англії — в 1963-му, а в ЗДА — в 1964-му.

Мабуть, не дуже цікавила б нас афера Тухачевського, коли не мала б вона зв'язку з терором, від якого так тяжко потерпів український нарід.

Автор заявляє, що постать Тухачевського відтворював він на основі згадок дипломатів, військових аташе, журналістів та втікачів із Совєтського Союзу, як Раскольнікова та інших, які або особисто знайомі були з Тухачевським, або дещо знали про нього.

Військова кар'єра Тухачевського була блискуча. Він — син царського військового старшини з досить відомого аристократичного роду. Як молодий офіцер під час першої світової війни попав у німецький полон. В 1917 році втік з табору воєннополонених в Інґольштадті, повернувся до Росії і з вибухом революції став на службу в большевиків.

Військовий талант і відданість революції видвигають його на високий щабель у совєтській армії. Мавши тільки 25 років, він уже належав до військової верхівки. В 1935 р., коли в СССР створено титули маршалів, він як наймолодший віком став одним із перших п'ятьох маршалів, а в 1936 р. був уже першим заступником комісара (міністра) військових справ — Клима Ворошилова.

Тухачевський попав у неласку Сталіна за те, що скритикував оборону Царицина в 1919 р., в пляни якої „батько народів" втручався. Він також скритикував невдалий большевицький наступ на Варшаву в 1920 р.

Причиною неласки була також популярність Тухачевського серед військових кругів. Дехто називав Тухачевського „малим Наполеоном", і заявляв, що в разі потреби за ним пішла б уся совєтська армія. Крім того Тухачевському пошкодили опубліковані у Франції спогади французького старшини з табору полонених, де він запізнався з майбутнім совєтським маршалом і високо оцінив його характер.

Позбутися Тухачевського не було легкою справою навіть для Сталіна, і тому він вирішив підготовити для цього відповідний ґрунт.

Тухачевський передбачав збройний конфлікт між гітлерівською Німеччиною і Совєтським Союзом. Він уважав Німеччину за ворога число 1 і в такому сенсі висловився на засіданні Генерального Військового Штабу в 1936 р., на якому був головним промовцем. У розмові зі своїм товаришем, генералом Фельдманом, Тухачевський признався, що дав інструкції совєтському аташе у Варшаві вивідати, по якій стороні виступить Польща на випадок нападу Німеччини на СССР.

Довідавшись про це, Сталін згaнив комісара оборони Клима Ворошилова за те, що його підвладні роблять такі справи на власну руку.

Повернувши Карла Радека із заслання в Оренбурґу, Сталін секретно вислав його до Данціґу на переговори з Гітлеровим представником, Ніколаєм, у справі союзу та співпраці. Сталін, очевидно, поділяв погляд свого колишнього близького приятеля Радека, який вважав, що „індустріяльна Німеччина і аґрарна Росія в спілці можуть заволодіти світом".

Висилаючи Радека, Сталін сказав йому, що французький старшина у своїх спогадах пише, що Тухачевський здібний грати ролю Бонапарте. А почувши від Радека похвальні слова про Тухачевського, витяг з кишені записник з цитатою із статті Троцького, який уже був на вигнанні. Троцький писав: „Своєю поганою політикою Сталін облегшує завдання бонапартистських елементів. Якщо прийде до конфлікту, до така людина як Тухачевський з їх допомогою не матиме багато перепон, щоб повалити режим".

Ані Сталін, ані Яґода, ані Орджонікідзе не вірили Карлові Радекові і тому задля „безпеки" вислали з ним двох аґентів Буланова і Орлова як „Михайлова" і „Воловича". Сам Радек їхав як „інженер Збарський".

(Продовження буде)

Михайло Островерха

„На крилах вітрену..."

(Фраґменти)

Усе в сонці, легесеньке, наче в синяву просторів ось-ось знесеться — виринає Ассізі. Бані церков, вежі дзвіниць, декуди палаци, доми й домики якось немов спираються, нахиляються до могутньої саґони базиліки св. Франциска. Входжу в містечко.

Вузенькі вулички, квіти з вікон, із балькоників, далекий гомін дзвону з церковці св. Дам'яна й низенькі, скромні, суворі, як підрясник св. Нуждаря, арки привітали моє серце в Ассізі. Ті арки, що обрамовують подвір'я перед долішньою базилікою Святого, і ті в подвірі монастиря, вони мають у собі сувору молитовність черничої вервиці: на них вичуваєте цілі століття сивини. Привітали мене й ті „мої" фраґменти луків ґотики, що вмуровані в мури стін домів. Щиро зустрів мене отой старин напис: „Вулиця св. Якима розбитого муру з XI століття".

Негайно іду до св. Франциска, до його сірого — як і його життя і проповідання — камінного, на голій скелі уставленого Гробу. Прикляк перед ним і подякував Всевишньому, що знову дозволив бути в Його Угодника.

Іду я й до долішньої базиліки привітатися із Чімабуе з його монументальним твором — Богородиця з Ісусом на руках на троні, довкола ангели; з Джіоттом, із його творами, головно з тими над головним престолом, що виконав їх мистець, почавши від 1279 року. І цього року обходить Італія 700-ліття народин Джіотта. — перед цими фресками, як і перед тими в Падові в каплиці Скровеньїв, Михайло Мороз, прибувши сюди з прощею Впр. о. Марка Дирди ЧСВВ, не міг опанувати меж свого захоплення і зворушення! — Привітався я і з Сімоном Мартінієм — із тими чудовими, форми миґдалу, очима св. Кляри! — і з Амвросієм Льоренцетті.

Іду в красвид — на „свою" доріжку кипарисів. Мовчки й достойно прийняли мене. Сонце сягає небосхилу й огортає ці спокійні гори разом із Субазієм поезією кармінового тепла. Ще одна хвилина і сонце зайде. Легонув вітрець, і кипариси почали довгий, охолодний шум — а, либонь, це був їх спів! Повагом стали похитуватись, наче примовляли. „Чом так рідко в нас буваєш? Я слухав їх тієї пісні-питання, що зливалося з цвіркотом цвіркунів по долинах.

Ранком наступного дня пішов я до монастирка св. Дам'яна. І знову перейшов я всі його закамарки, бо мусів.. Зупинястесь поглядом на тому оливному садку - городці, там у долині. Тут, де стоїте, св. Кляра співає з черницями вечірняні псалми. А в тім оливнім саду стоїть св. Франциск і з ними бере участь у хорі. Як хочете як можете, то й гомін тих співів іще й нині почуєте.

Тут же, ліворуч, вийшовши з церковці св. Дам'яна, ідуть довгі сходи в долину. Сідаю на першу східку нагорі. І знову рівним рядом струнчаться тут — мов ангели в мистецтві Візантії! — кипариси і їхні веселіші сестри тополі: вони пильнують тиші св. Дам'яна. А те он джуркальце — душа цієї тиші — гомонить мовою св. Нуждаря, бож він сказав: „Сестро моя, водо!"

Щебечуть ластівки — тут їх притулок, де вони сонце і простори тчуть. І одна цикада несміливо сухим тоном співає. А здалека, чую, дикий голуб щиро і дбайливо воркує — цикада ніяковіє, утихає.

Увечері я знову пішов на мою доріжку кипарисів. Вони мовчали — не будуть же кожного вечора вітати влізливця такого. Зате безмежна долина своїми безкраїми запахами оливних садів і стерні сухої пригорнула всю мою душу.

Зненацька натрапив я на незнану, самітню людину: вже смерк за очі хапав і перші зірки якось ревно заходилися освітити цей смерк, аби цей самотний міг далі писати. Він — хай мені простить! - притулений до кипарису - як колись Сезан до свого оливного дерева! — і заскочений моєю, тихою, мов тінь, появою, зопалу випалив: „Буона сера!" — „Еге ж, — відповідаю, — буона сера!" і швидко йду далі, щоб не урвався його зв'язок із кипарисом і з тією перед ним незглибною долиною спокою.

І тут на думку мені прилинув наш Василь Барка, бо й він знайшов би нову мову в цих просторах!.. І в цей сучасний смерк!..

Ассізі, 3 серпня 1967

А що ж дістьсья на периферії?

Обстеження лише одного району Києва виявило, що у шкільних бібліотеках майже немає книжок, потрібних для навчання дітей. „Літературна Україна" з 22 серпня між ін., повідомила:

„Двадцять третій школі хрестоматій майже не перепало. Класів там чотири, а збірок Котляревського в шкільній бібліотеці... три. Ще гірше: з усього літературного матеріялу, який учні мали вивчити за півріччя, оці три книжки — єдині. Жодного примірника „Слова о полку Ігоревім", жоднісінького твору Г. Сковороди. Зате на полицях припадають пилюкою сотні мало кому потрібних фоліантів. І ця бібліотека — не виняток. Подібне діється і в п'ятій, і в п'ятнадцятій, і в двадцятій, і в двадцять четвертій, і в інших школах Центрально - міського району."

Михайло Данилюк

Повстанський записник

(45)

При обговорюванні справ Білокриниці, де є Лев Яськевич — Шкляр пригадав Андрія Ле. Чи не варто б з ним зв'язатись? Блакитний оповідає, що бачився сьогодні з Ількoм, „вищим начальством", а також із самим Левом з Білокриниці. Питав їх, як вони будуть реаґувати на зорганізований відхід поліції. Ілько сказав; „Вас тут більше. Ви починайте, а ми будемо орієнтуватися на вас. Хочемо лише, щоб наші поліцисти попали в руки нашої сітки..."

Справа була ясна. Про розмову повідомлено Хрона і Жарину, щоб вони знали, як поступлять „тамті". Хрін зранку на зустріч не міг прийти. Зустріч після обіду. Питає через Мазницю — чи буде наказ?

Від Вихора прийшов хлопець. Там усе готове. Прислав маршрут для хлопців, кудою і як іти, де ночувати, де зупинятись на день. Явився Муха від Ґраба з Катербура. Там те саме. Тріска з почаївського лісу питає, чи вже стріляти можна... Прибули інші зв'язкові з терену.

Треба приймати рішення. Завтра минає місяць після крем'янецьких розстрілів. Ґебітскомісар, мабуть, як і обіцяв — буде „пригадувати..."

Лисий гризе нігті. Орлик нервово раз за разом чхає. Жарина сидить у куті і ввесь читає один і той самий параграф із одноднівки Трояна. Фока смикає свої маленькі вусики. Блакитний ходить розмашисто по долівці і мовчить. Зв'язкові чекають в іншій кімнаті.

Ще одна розмова. Коротка.

Рішення: сьогодні вночі.

Пішли зв'язкові. Понесли — сьогодні вночі, поміж 1-ою і 2-ою годиною. Всім нараз.

О четвертій годині Блакитний і Хрін зустрілися під руїнами розваленої німцями синаґоґи. Блакитний передав рішення і повідомив, що Жарина вже „майструє хлопців". Хрін розсміявся:

— Знаєш, я б дав п'ять років свого життя, щоб побачити завтра німецькі пики, коли вони шукатимуть наших слідів.

— Ми їм підкинемо листа і запропонуємо, щоб шукали слідів, починаючи від могил розстріляних під мурами тюрми...

Сьогодні вночі. Штафета пішла на Дубно з вісткою. Блакитний розігнав людей з Команди. Зустріч увечері поза містом, поза Перелісками.

На Крем'янець спадав весняний вечір. Було тепло, заносилось на дощ. Усі думали про дощ. Дощ у Крем'янці завжди „відіграє політичну ролю", — сказав Блакитний... Затре сліди, жандарми через болото не пролізуть. Взагалі дощ — це партизанський товариш.

У повітрі було чути партизанські кроки. В повітрі було чути напруження, а з вечірнім вітром летів юнацький подих...

**

23 березня 1943.

Після півночі — ще більше напруження. Таке, що кості ломить.

Зібралося з десяток провідних людей у хаті на передмісті. Всі сидять мовчки і чекають. Як тільки хлопці вирушать з поліційної станиці — Жарина мусить прислати зв'язкового і повідомити, як усе йде.

А в місті тихо. Хоч маком сій. Воно ніби так і мало бути, бо був наказ робити все тихо, не наражати населення. Але тиша дразнить. Стає якось досадно: перша велика партизанська акція під самим носом ґебітскомісаріяту, а тут тобі ані одної черги з кулемета... Хоч би якась ракета або хоч маленька ґраната. Ніби веселіше було б.

Раптом залопотіли на шумській шосі ковані чоботи. Нарешті!

Але — це лише вістун, і то від кого? Від Кобця із запитом: „Там наші питають — чи перерізати вартових німців, чи просто так махати?"

Пхнули вістуна назад: робити тихо. І поспішати. Що ви там робите? Спите? Час біжить.

А в місті тихо.

Лисий гризе нігті. Шкляр щось нервово свище під носом. Троян курить одну за одною цигарки. Вихор, що прийшов із малим загоном, витирає сукном свою „фінку", і то так завзято, що ось-ось протре дірку. Орлик щохвилини витирає свої окуляри. Блакитний бренькає на одній струні все той самий зворот нікому невідомої мелодії...

Раптом — струна ввірвалась. Окуляри впали на землю. Цигарка випала з руки. Застиг під носом свист. „Фінка" піднялась у сполосі.

Шестеро чобіт підійшло до вікна.

Вони!

Похорон проф. Богдана Загайкевича

Кренфорд, Н. Дж. (пяк). В нед. 20 серпня о год. 7.15 ранку на 81 році життя помер визначний наш громадянин: проф. Богдан Загайкевич. У покійному зійшов із цього світу визначний наш науковець, педагог, громадський діяч, сотник УГА, учасник наших Визвольних Змагань, ініціятор Чортківської офензиви, мистецтвознавець, постійний збирач археологічних знахідок, дир. музею в Перемишлі „Стривігор", на еміграції в Америці реґіональний дослідник, голова Ред. Колеґії „Перемишль — західний бастіон України" та член багатьох наших інституцій на рідних землях.

Тіло Покійного спочивало в похоронному заведенні Литвина в Ірвінгтоні, де 22-го та 23 серпня відбулись панахиди, а в четвер тіло перевезено до церкви св. Володимира в Елизабеті, а звідсіля на цвинтар у Бавнд Бруку.

У вівторок панахиду правив о. Джурман із Нюарку. Після неї інж. Савойко прощав Покійного від 14-го відділу Гетьманської Організації в Нюарку, якої покійний професор був почесним головою. У середу панахиду правив при великій участі громадян о. Федорик, а співав гарно хор під орудою п. Бемка з Кренфорду. Від УВАН прощав Покійного проф. Д. Горняткевич. Пан мгр. Утриско прощав Покійного від бувших вояків, д-р І. Козак від Головної Управи б. вояків. Мгр. В. Савчак теплими словами прощав від себе і від перемиських учнів в особі покійного професора, як незабутнього опікуна гімн. молоді, якій не тільки вчив, але й виховував молодь на патріотів.

Сл. Божу правили 4 священики: о. Федорик, о. д-р Сулик із Перт Амбою, який виголосив гарну промову, о. Вол. Білинський із Пассейку та о. Джурман. По послідним цілуванні похоронний похід вирушив до Бавнд Бруку. Їхали кілька десяток авт, хоч це був будень. Над свіжою могилою промовляв голова Т-ва ім. Т. Шевченка проф. Смаль-Стоцький, який прибув на цей сумний обряд із Вашингтону. Проф. Смаль-Стоцький ствердив велику втрату, яку має українська наука із смертю покійного професора Б. Загайкевича. Від громадянства та від Родини Покійного промовляв над могилою ред. П. Ямняк.

По похороні відбулась тризна в церковній залі, під час якої слово забрав п. ген. П. Шандрук, який прощав в собі Покійного свого сердечного приятеля. Від УВАН промовляв п. проф. Архімович, згадавши першу зустріч із Покійним 45 років тому в Києві. Від громадян м. Перемишля, і як учень професора, гарно оцінив постать покійного проф. д-р Вол. Пушкар із Філядельфії, який прибув у товаристві ред. Євгена Зиблікевича. Промовець ствердив, що без Загайкевичів, брата Покійного адвоката Володимира, і без професора Богдана не можна собі представити українського національного життя Перемишля. Покійний очолював численні Т-ва, головно хор „Боян", і, як визначний музикник, очолював музей „Стривігор".

Всі промовці стверджували велику втрату українців на еміграції зі смертю професора Богдана Загайкевича.

В БУЕНОС АЙРЕСІ ВИЙШЛА ПЛАТІВКА З ПІСНЯМИ УКРАЇНЦІВ — ЄВАНГЕЛИСТІВ

Журнал „Євангельська Зірка" ч. 57 з 1967 р., орган Українського Об'єднання євангельських християн і баптистів у Південній Америці, повідомив, що в Буенос Айресі вийшла вже друга з черги платівка з записом пісень-псальмів українською мовою, у виконанні хору того об'єднання. Мішаним хором у складі 20 осіб диригує М. Бахор, акомпаніює п-і Розалія Бахор.

ҐРАДУАЦІЯ В ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА ПРИ ОСЕРЕДКУ СУМА В НЮ ЙОРКУ

Живе тільки той,
Хто не жив для себе,
Хто для других виборює
Життя . . .

В. Симоненко

Радісні хвилини зворушення пережили присутні в день першої ґрадуації (матури) учнів Школи Українознавства при Осередку СУМА в Ню Йорку 6-го липня 1967 р. На ґрадуацію прибули учні, які складали кінцевий іспит 17-го червня — письмовий, а 28-го червня усний. Іспитову Комісію очолював інспектор Шкільної Ради проф. Ю. Спільниченко. До Комісії належали: директор Школи проф. С. Димчишин — зав. предсідника. Члени Іспитової Комісії проф. П. Андрісенко-Данчук, проф. М. Заклинський, секретарювала п. М. Ласовська.

До іспиту засіли учні й учениці, які закінчили найвищу 11 клясу.

Іспити проводились за порядком, встановленим Шкільною Радою. Потім відбулось засідання Іспитової Комісії, де проф. Ю. Спільниченко заявив, що він дуже вдоволений вислідом іспиту. Молодь ідейна і ставиться до науки українознавства поважно, хоч є труднощі, але старається їх поборювати. Прикро те, що так мало нашої молоді досягають до вищих кляс, а особливо до кінцевого іспиту. Після засідання запрошено матуристів до залі, де проф. Ю. Спільниченко відчитав їм загальний вислід і поґратулював за успіхи, бажаючи всього найкращого в їхній дальшій праці.

6-го липня о год. 7-ій вечора у великій залі будинку ООЧСУ при вул. 10-ій, 315 в Ню Йорку, матуристи засіли на головних місцях разом із своїми батьками, запрошеними гостями і вчителями. В заряджені Батьківського Комітету, очікували гарно прибрані столи; милі пані старались в достатку обслужити своїх гостей. На прохання голови Осередку СУМА К. Василика, о. д-р В. Ковалик провів молитву, якою започаткував вечір.

Після цього голова Осередку привітав матуристів і всіх присутніх та попросив до слова інспектора Шкільної Ради проф. Ю. Спільниченка.

Проф. Ю. Спільниченко, бажаючи матуристам якнайкращих успіхів в їхній дальшій праці, зазначив, що українська спільнота чекає на них та вважає їх за кандидатів на провідників нашого громадянства і що на них покладається велике завдання.

Після цього привітали й побажали матуристам гарних успіхів у майбутньому: о. д-р В. Ковалик, поручник Лев Футала — від Головної Управи СУМА і редактор Д. Чайківський. Директор Школи проф. С. Димчишин підкреслив ідейність матуристів і що мимо різних спокус і труднощів, витримали до кінця, посвячуючись науці українознавства, за що належиться їм похвала й нагорода.

Проф. П. Андрісенко-Данчук, вітаючи матуристів, підкреслив вагу рідної мови для нашої молоді, порівнюючи її до знайденого „діяманту" і провідної зірки в вічній темноті, яка має світити їм дорогу в майбутність. Завдання нашого молодого покоління є нести в світ рідне слово, пізнаючи та розяснюючи глибоковічну українську культуру і нести високо ідею своїх батьків у боротьбі за Українську Правду.

Від Батьківського Комітету говорив голова п. В. Щур, який дякував всім, хто спричинився до цього великого успіху нашої молоді з вірою у співпрацю в майбутньому.

Від батьків промовляв п. Данилів, складаючи подяку на руки голови Осередку за спонзорування цієї цінної виховної ділянки, Дирекції Школи і вчителям за посвяту і велику працю. Від імени матуристів промовляла Марійка Данилів, яка подякувала вчителям за їх труд, якого, може, вони молоді не всилі зрозуміти, і дала запоруку твердо йти і виконувати обов'язки, працюючи для рідної Батьківщини.

Милою несподіванкою було для матуристів вручення пам'яткових дарунків від Осередку СУМА (спонзора): в гарній управі „Кобзар" Т. Шевченка, — книги вручив разом із матуральним свідоцтвом інспектор Шкільної Ради.

На закінчення голова Осередку СУМА К. Василик ствердив, що велике значення у вихованні молодого покоління має свідомість батьків і їх зусилля закласти й утвердити в почутті їхньої дитини обов'язок до вивчення рідної мови і необхідність бути активним в організації СУМА. Дитина має знати, що вона є нащадком українського народу і що має йти дорогою, за яку боролись і вмирали наші предки.

Дякуючи всім присутнім, голова Осередку склав подяку інспекторові Шкільної Ради проф. Ю. Спільниченкові за щиру опіку й допомогу Шкільної Ради у веденні виховної праці, подякував директорові Школи при Осередку СУМА проф. С. Димчишинові за віддану й сумлінну працю для виховання нашого молодого покоління і для добра СУМА. Така щира подяка належить всім вчителям, батькам, Батьківському Комітетові, які посвячувались і сумлінно виконували свої обов'язки.

Молитвою, переведеною о. д-ром В. Коваликом, та відспіванням „Боже Великий" закінчено цей святковий вечір з надією на ще кращі успіхи в майбутньому.

Над. Дніпрова

Виставка скульптора Григорія Крука в Мюнхені

Загально відомий скульптор Григорій Крук, який проживає у Мюнхені в Німеччині, не тільки інтенсивно творить все нові й нові твори, але й дбає, щоб з ними познайомились свої і чужі.

В днях 8 березня до 7 травня він виставляв свої різьби на виставці плястичного мистецтва в „Гавз дер Кунст" в Мюнхені. Він виставив там 10 своїх скульптур, в тому числі деякі із своїх останніх праць, створених ним в часі його подорожі по Греції і Туреччині м.і. різьбу Патріярха Атенагораса, монахів з гори Афон та ін.

1-го червня 1967 р. в Ґалерії Штенцель в Мюнхені відкрито його індивідуальну виставку різьб і рисунків. Вона тривала до 19-го червня. Виданий з тої нагоди інформаційний листок у німецькій мові вміщує коротку біографію мистця, інформує, що від 1946 до 1964 виставки творів мистця були влаштовані у Мюнхені, Лондоні, Едінбурзі, Парижі, Ню Йорку, Бонні, Римі, Філядельфії, Відні, Торонті та Берліні. Листівка інформує також, що твори Г. Крука є в посіданні Папи Павла VI, Патріярха Атенагораса, президента Любке, канцлера Ерґарда, міністра В. Брандта, мін. Гундгаммера в Німеччині, Жана Кассу, директора Музею модерного мистецтва в Парижі, а також у приватних збірках в Ню Йорку, Лондоні, Шикаґо, Вашингтоні, Цюріху, Парижі та інш. Закінчується листок витяжками з рецензій на виставку творів мистця, поміщених в англійській, французькій та німецькій пресі.

Останнім мистецьким досягненням мистця Крука є виставка його творів 19-го серпня в Мерані, в Італії, до 3-го вересня.

В елеґантно виданому каталозі в цієї нагоди подано репродукції 21 найбільш характеристичних для його творчости різьб та фотографію одної із заль Ватикану, коли мистець Крук передав Папі Павлові VI його портрет - різьбу.

У багатих нотатках у каталозі, в італійській та німецькій мовах, подано широку біографію мистця з зазначенням його української національности. У каталозі цитовано також у витяжках голоси видатних мистецьких критиків про творчість Гр. Крука, включаючи знаменитту оцінку пера Жана Кассу, консерватора і директора Французького Національного Музею.

УКРАЇНІКА у „СЛАВОНІК РІВЮ"

Січневе число „Славонік Рівю", 1967, в Лондоні, поміщує у відділі критики майже 10-сторінкову рецензію відомого нашого публіциста мґра. К. Зеленка на такі книжки: „Історія війни козаків проти Польщі" П. Шевальєра; „Історія України від початку до 1917 р." Б. Крупницького; „Гетьман Іван Мазепа та його доба" О. Оглоблина; та „Князь Дмитро Вишневецький і Андрій Войнаровський" Л. Винара.

У відділі одержаних на рецензію публікацій відмічено І. Соневицького „Артем Ведель і його музична спадщина".

У липневому 1967 числі цього ж журналу поміщена довша, прихильна рецензія Реймонда Гачінґа на книжку Зиновія Лева Мельника у англійській мові „Совєт Капітал Формейшен: Юкрейн, 1928/29 - 1932".

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Світлана Сталіна про своє нове життя в ЗДА

Ню Йорк. — В суботу 26-го серпня донька Сталіна Світлана Аллілуєва відбула пресову конференцію в городі свого дому, де вона живе на Лонґ Айленді, відповідаючи на питання нечисленної групи журналістів і приятелів. Вона заявила, що вона певна в тому, що зробила правильне рішення, коли вибрала свободу. „Вона ще ніколи не була такою певною щодо свого рішення, що воно правильне, як тепер" — заявила вона. Вона говорила про себе саму, про свої писання, про Америку, про реакцію на те все, що пишуть про неї в СССР, про своїх дітей та про визначних совєтських політиків. Про життя в ЗДА вона сказала таке: „Засади життя зовсім інші від тих, які я пізнала в моїй країні: Я вірю, що такі головні життєві засади як свобода підприємств, свобода промов і свобода мати свою власну політичну опінію — це дійсно великі засади, і вони направду ведуть до поступу". Про свою матір сказала донька Сталіна, що після самовбивства матері все змінилося в їхній родині; влада доброго в родині зникла, бо її перемогло зло". Світлана твердила, що Лаврентій Берія мав великий злий вплив на її батька, але вона додала, що не все зло в її батька було наслідком впливу Берії. Про Косиґіна Світлана не могла багато сказати, бо бачилася з ним тільки три рази і то завжди в цій самій справі: недозволеного подружжя з індійцем та його смерти. Про своїх дітей вона заявила, що треба знати, що це вже дорослі діти. Син має 22 роки і одружений, і в його віці діти звичайно не живуть разом із батьками. Діти не оскаржують її політично, вони не вдоволені з того, що не можуть із нею бачитися. Світлана висміває тих своїх підхлібних критиків, які пишуть про її книжку „Двадцять листів до приятеля", що цей її твір нагадує Толстого або Турґенєва. „Це жартівливий дотеп, бо я не письменниця і не стараюся нею бути". иВ йіть ан лебу е

ЗБІЛЬШЕНА АКТИВНІСТЬ КОМУНІСТИЧНОГО ПІДПІЛЛЯ В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ Є РЕАКЦІЄЮ на поширення війни американцями — твердить анонімова стаття в органі північно-в'єтнамської армії. Зокрема виправдується там цим арґументом зріст терористичної діяльности комуністичного підпілля в Південному В'єтнамі.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 1-го червня 1967 року, по довгій і тяжкій недузі, відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п. ЯРОСЛАВ БАРНИЧ

В днях глибокого смутку і втрати, багато наших Приятелів поспішило з духовою підтримкою для нас, за що на тому місці складаємо щиру подяку.

Дякуємо Високопреподобному Духовенству за відправлення похоронних Панахид та Служби Божої. Особливу подяку складаємо нашому Дорогому Приятелеві Впов. о. д-рові Володимирові Пелюхові, що прибув з-поза Клівленду і зворушливими словами під час Служби Божої попрощав Покійного.

Щиру подяку складаємо Високопреп. Отцям Української Православної Церкви за відправу Панахиди та прощальні слова в похоронним заведенні.

Дякуємо Акторам Львівського Театру, Товаришам праці Покійного — які прибули з далекої Філядельфії попрощати свого диригента.

Ми вдячні сердечно за прощальне слово від імени Українських Січових Стрільців.

Дякуємо українським хорам і диригентам: Хор ім. Т. Шевченка, Хор. „Дніпро" та Хор. Української Православної Церкви в Клівленді за відспівання Панахид, похоронної Служби Божої, та прощальні слова.

Велику подяку складаємо українським культурним, науковим та політичним установам за поміщення клепсидр, за статті в газетах про життя і музичну творчість Покійного, за грошеві пожертви на національні цілі — за квіти для Покійного, та за щирі слова співчуття для нас.

Складаємо подяку українським молодечим організаціям Пласт, СУМА, ОДУМ, Т-ву „Рідна кШола" та Музичному Інститутові за почесну стійку при домовині та організовану участь у похоронах.

Особливу подяку складаємо пані Софії Бурій, д-рові З. Винницькому, о. Чайці, В. Ільчишинові та членам хору ім. Тараса Шевченка за їх велику увагу під час недуги нашого Дорогого Мужа і Батька, за неоцінену допомогу у переведенні похоронних обрядів, та за прощальні слова.

Дякуємо Впов. панові меценатові І. Білинському, радному Управи міста Клівленду за повідомлення згадки про особу і працю Покійного у місцевій американській пресі.

Дякуємо усім Приятелям Покійного, що замість квітів зложили пожертви на народні цілі.

Від щирого серця дякуємо Вам Тим, що так численно взяли участь у похоронних відправах, молились з нами за спокій душі Померлого. Тим, що склали свої пожертви на Служби Божі та прислали квіти.

Вкінці дякуємо панові Колодієві, дир. похоронного заведення, за дуже щире та дбайливе переведення похоронів.

Най Милостивий Господь винагородить Усіх стократно за Їх добре серце.

Дружина ЯРОСЛАВА
Доньки: ІРИНА ДУБАС з чоловіком і синами
ЛІДІЯ ГЛАДКА з чоловіком і синами
Клівленд, 29-го серпня 1967 р.

СПОРТ

редагує В. СОХАН

95 ТЕНІСИСТІВ ЗГОЛОСИЛОСЬ ДО ПЕРШОСТЕЙ УСЦАК

До тенісових першостей Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбудуться 2-го, 3-го і 4-го вересня на Союзівці, зголосилося вже 95 тенісистів у керівника змагань інж. Богдана Рака. Зголошені досі змагуни належать до таких груп — конкуренцій: 43 чоловіки, 11 жінок, 17 сеньйорів, 8 юнаків, 4 юначки і 12 хлопців. Зголосили свою участь в цьогорічних першостях УСЦАК всі минулорічні першуни, за виїмком Івана Дурбака, який все ще воює у В'єтнамі, та Юрія Мінченка, першуна юнаків. Повертається знову на корти Союзівки бувший першун групи чоловіків Юрій Король, який прибуде на змагання разом із своєю дружиною, тенісисткою зголошеною на змагання.

Інж. Богдан Рак, керівник тенісових першостей, як і його співпрацівники з Карпатського Лещетарського Клюбу, який є організатором цих дванадцятих вже змагань тенісу на Союзівці, закінчили вже підготовку до цих українських першостей Америки і Канади. В п'ятницю, 1-го вересня, на Союзівці відбудеться у вечірніх годинах льосування зустрічей усіх конкуренцій у приявності та співпраці представників клюбів.

Управителі Союзівки подбали про те, щоб і корти і інший потрібний до змагань інвентар був у найкращому порядку. Господарі змагань поробили старання, щоб у випадку дощової погоди проходили тенісові першості безперебійно, зарезервувавши на всі три дні змагань криті корти. Це на всякий випадок. Бо метеорольоґи вже передбачають гарну погоду на кінець тижня, і ці тенісові першості УСЦАК пройдуть із сподіваним успіхом.

ЧАШІ І МЕДАЛІ ДЛЯ ПЕРЕМОЖЦІВ ПЕРШОСТЕЙ УСЦАК

Чаші і медалі для переможців тенісових та плавацьких першостей УСЦАК, які відбудуться в трьох днях при кінці тижня перед Днем Праці, вже готові. Їх привіз на Союзівку інж. Ярослав Рубель, керівник плавацьких змагань. Переможці всіх плавацьких конкуренцій, включно із змагунами переможних гінців, одержать медалі Українського Народного Союзу із вигравіюваним написом: УСЦАК — 1967 — УНС. Мандрівну чашу УНСоюзу одержить клюб, який здобуде перше місце у плавацьких змаганнях у дружиновому точкуванні.

В цьогорічних тенісових першостях буде вперше вручена першунові юнаків УСЦАК чаша ім. професора Івана Красника. Уфундував її УНСоюз для відзначення пам'яті покійного професора Красника, відомого громадського і спортового діяча та провідника і відданого діяча УНСоюзу, який був секретарем 399-го Відділу УНСоюзу при УСТ „Леви" в Шикаго. Інші чаші, як і в попередніх роках, мають таке призначення і таких фундаторів: першун чоловіків одержить чашу УНСоюзу, першун жінок — чашу Союзівки, першун сеньйорів — чашу „Свободи", а за перші і другі місця юначок і хлопців (та друге юнаків) будуть вручені переможцям чаші „Українського Тижневика". За найкращу спортову поставу призначена одному з учасників цьогорічних змагань тенісу чаша Марії Душник, заступниці гол .предсідника УНСоюзу. Всі переможці одержать теж грамоти УСЦАК за їхні осяги, як теж трофеї — чаші УСЦАК, призначені за перші і другі місця тенісових конкуренцій.

— о —

ФУТБОЛЬНИЙ СЕЗОН АФЛІҐИ І Ч. СІЧІ

Вже 17 вересня на стадіоні ім. Дж. Ф. Кеннеді в Гаріссоні, де відбулися історичні змагання Збірної Українців з Данді, розпічне в себе вдома футбольний сезон Ч. Січ. Будуть це одинокі змагання в Гаріссоні, дальших 6 ліґових гор. Ч. Січ проведе на великому міському стадіоні в Нюарку, який міститься при Блюмфілд Евеню ,кілька бльоків від Парквей. Цьогорічний футбольний сезон АФЛіґи заповідається цікаво з огляду на зміни, які введено в програмі реорганізації. Створено врешті дві окремі дивізії: Першу і Прем'єр. Після закінчення ліґових гор, першун Прем'єр дивізії авансуватиме на місце дружини, що, зайнявши останнє місце в Першій, яка випаде до Прем'єр.

Введено ряд нових і „твердих" правил, за недодержання яких даний клюб втратить поважні суми грошей із 15.000 дол. бонду, а навіть цілу суму. Наприклад, клюб, що не захоче закінчити сезону, може втратити цей бонд і право проф дружини. За уживання незареєстрованого змагуна (3 дні перед виступом) дана дружина тратить обидві точки. Будуть грошові кари за спізнення змагань. Дружині на виїзді господарі виплачуватимуть суму 800 долярів. Ці, і ряд інших нових правил, мають бути запорукою, що теперішня Управа АФЛіґи приверне знову повагу й авторитет, дещо захитаний в останніх роках. Вперше в історії АФЛіґи проведено дискусію над назвами дружин 1-ої дивізії. Деякі діячі АФЛіґи уважають, що для збільшення фреквенції глядачів і взагалі популяризації футболу належало б окремим клюбам змінити назви. Очевидно, їм йдеться про „чужинецькі" назви, включно із назвою нашої дружини, Нюарк „Січ", на яку Т-во має закуплене право професійної дружини. Після довгої дискусії, справу залишено клюбам, які повинні цю справу вирішити. Управа УСТ Ч. Січ начеркнула відповідний плян, згідно з яким під час майже усіх домашніх змагань на цьому гарному стадіоні відбуватимуться додаткові атракції, де популяризуватиметься українські ім'я і української громади. Вже заповіли свою участь посадники кількох міст Північного Ню Джерзі, як теж визначні українські і американські суспільно-громадські діячі. Та найбільшою атракцією гор Ч. Січі, що в першу чергу має притягати глядачів українців і американців Північного Ню Джерзі, буде репрезентативна дружина, що, як і в попередніх роках, виступатиме в українському складі, підсилена кількома першоклясними чужинецькими футболістами. Склад 1-ої дружини творять такі українські таланти: Й. Махник, М. Воробець, Б. Лялька, М. Німерчинський, М. Павлишин, М. Малишевський, П. Бернацький, Л. Вільчак, В. Вільчак, З. Снилик, В. Німерчинський, Вас. Каздоба, М. Паливода. З чужинців погодилися підписати контракти три першодивізійні змагуни-резервісти з Бразилії між ними Л. А. Воканті з Сантос. Можливо, що після злуки двох професійних ліґ, НПСЛ і ЮСА, повернуться до Ч. Січі Вол. Каздоба, В. Чижович, І. Бородяк, П. Шорт, О. Ферейра і Льопера .

Вже можна в домівці Т-ва, або в крамниці „Дніпро", замовляти по зниженій ціні сезонові квитки вступу на усі змагання Ч. Січі в Нюарку.

КОРОТКІ ВІСТКИ УСТ Ч. СІЧ

2-го, 3-го і 4-го вересня увесь актив тенісової і плавацької ланок Ч. Січі візьмуть участь в змаганнях за індивідуальні і дружинові першості УСЦАК на Союзівці.

23-го вересня відбудеться в Торонті, Канада, спортова зустріч СТ „Україна — Ч. Січ, на яку виїжджають автобусом 40 членів Ч. Січі. В програмі дня відбудуться: Відплатні футбольні змагання олдбоїв: „Україна" — Ч. Січ, за Трофей 214-го Відд. УНСоюзу. Відбиванков и й турнір жіночих і чоловічих дружин, в якому візьмуть участь обидві перші дружини Ч. Січі. У вечері відбудеться бенкет і товариська забава. Ввесь дохід із вечірних імпрез призначений на купно власного дому СТ. „Україна" Торонто.

Всі футболісти, які бажають виступати в аматорській дружині Ч. Січі (Прем'єр дивізія Шейфер Ліґи) можуть голоситися в провідника дружини Б. Чаплі. Аматорська дружина Ч. Січі є справжньою резервою 1-ої дружини, з якої молоді змагуни зможуть авансувати до репрезентативної одинадцятки Ч. Січі. Провідниками молодших футбольних дружин Ч. Січі є: І. Савицький — юнаків, Б. Копійчук і мґр І. Хамуляк наймолодших учнів.

О. Твардовський

— о —

ЩО НОВОГО В КЛІВЛЕНДІ?

З трьох останніх змагань весняної рунди футболісти УАСК „Львів" — Клівленд проти Донав Швабен програли 1:3 (єдиного ґоля для „Львова" здобув Сантос), а двоє насухо виграли. Ґолями Сантоса, Скори й Сота переможено Німецьку Централю 3:0 (2:0) а грецьку Олімпію воротами Сантоса (3), Сота (2) і.. воротара (з карного) здеклясовано 6:0 1:0).

В кінці „Львів", з пунктами 11:11 і воротами 21:18 зайняв на 12 клюбів сьоме місце. Насправді „львов'яни" здобули 13 пунктів і повинні бути на 6-му місці, але перемогу „Львова" 2:0 над хорватами повернено на воковер для суперника.

Зовсім не везло в цій рунді сумівській „Скалі". На фінішу просто не було кому грати — сім змагунів опинилися на списку контужених! — поразки 1:4 проти Ґрін-Вайт, 1:9 проти італійців і 1:10 проти Джермен Американс говорять сами за себе. Треба сподіватися, що вакації повиліковують фізичні й усякі інші рани, та що в осінній рунді амбітні сумівці залишать кінцеве місце в табелі, яке посіли з пунктами 3:17 і воротами 14:37.

Несподіванкою на конвенції Американської Футбольної Ліґи, в Клівленді, був вибір б. секретаря Клівлендської Футбольної Ліґи — Колін Комендора до „залі слави" („гол ов фейм).

Такою ж несподіванкою для українців була поява інтерв'ю зі змагуном „Львова" — Річардом Скорою у клівлендській американській пресі, з наголовком: „Він перший підписав контракт до (майбутнього) професійного Клівленд Сакер Клюб". Молодий Скора поступив нерозважно, підписуючи 2-річний контракт по 6.500 дол. у рік (закордонні змагуни беруть від 10.000 дол. угору . . .). Хоч від підписання контракту минуло вже 7 тижнів до УАСК „Львів" дотепер ніхто не звертався у справі звільнення для Скори. Наші клюби остерігаємо, щоб не дали себе „набирати на патріотизм" (читай: на аматорські сантименти). У випадку професійних змагунів нема ніякого „звороту виданих на змагуна кош тів". Клюб-власник має право ставити на такого змагуна свою ціну. Якщо відступне за середньо-доброго змагуна йде в десятки тисяч, то за місцевого сміливо можна вимагати 5-6 тисяч долярів.

Ходом приготувань до осінньої рунди „Львів" відбув двоє товариських змагань. У Дітройті переможено 4:0 (3:0) „Черника" — реванж відбудеться в День Праці в Клівленді. А в Пейнсвіллі американські хорвати капітулювали 2:5 (1:2). Доріст А „Львова" грав залеглі змагання з ровесниками СУМА „Скала" 0:0, а доріст Б воротами Р. Росула й А. Новицького переміг 2:0 нову дружину італійського доросту. Тренінґи трьох дружин доросту „Львова" ведуть Іван Клек, Михайло Петрина і Степан Гіщинський.

О. Н.

Британський прем'єр Вільсон перевів зміни у своєму уряді

Лондон. — У британському уряді переведено досить поважні зміни. Прем'єр Гарольд Вільсон повідомив, що він перейме безпосередню керму і відповідальність за фінансово - господарські справи. Два члени вужчого уряду, Герберт Бовден ,міністер для справ Коммонвелту, і Даґлес Джей, президент Торговельної Ради, вийшли зовсім з уряду,—як також три міністри з-поза вужчого уряду. Віце - міністер закордонних справ Джордж Томпсон став міністром для справ Коммонвелту, а дотеперішній міністер освіти Антоні Кросленд став президентом Торговельної Ради. Колишній міністер закордонних справ Майкел Стюарт, який був секретарем (міністром) для господарських справ втратив те становище, але залишився в уряді із титулом „першого державного секретаря". Причинами тих і ще кілька інших змін в уряді стало значне погірчення економічної ситуації в Британії, чого найяскравішим зовнішнім проявом є зріст безробітних до числа 559.000. Ще недавно прем'єр Вільсон заявив, що пів мільйона безробітних — це „несприйнятливе" число для британської економіки. Лідер консервативної опозиції Едвард Гіт склав з приводу цієї реконструкції британського кабінету заяву, в якій він гостро таврував господарку уряду Партії Праці та головну вину за теперішню господарську кризу скидав на самого прем'єра Вільсона.

ТАРЗАН, ч. 5865. Гроші роблять своє!

"I WANT TO BOOK PASSAGE ON THIS SHIP," SAID THE FUGITIVE. "SECRET PASSAGE!"
THE FREIGHTER CAPTAIN REGARDED HIM SUSPICIOUSLY, THEN GASPED. "SAY! AREN'T YOU--"
"SO WHAT?" THE MAN RETORTED. "THIS MONEY SHOULD HELP YOU FORGET IT— AND IT WILL BE DOUBLED WHEN WE REACH AFRICA!"

— Хочу замовити квиток на їзду цим кораблем, — сказав втікач. — Секретна їзда!

Капітанові вантажника він був підозрілий, і капітан приглядався. — Скажіть! Чи ви не є?..

— Ну то що? — чоловік гостро заперечив. — Оці гроші допоможуть вам забути про це... І ця сума подвоїться, коли доплинемо до Африки!